

iuxta doctrinam Armillę ver. Cassus, num. 1. quem sequitur Nauarrus in Manuali cap. 27. num. 252. Vt autem hæc & quę sequuntur facilius intelligātur aduertendum est ex doctissimo Nauarro in Enchiridione cap. 12. num. 63. dispensationem, commutationem & irritationem inter se differre. Nam irritatio non aliam causam exoptulat, quam voluntatem illius, qui ad irritandum habet facultatem. Dispensatio vero, causam iustam & rationabilē requirit: quia qui habet auctoritatem dispensandi, poterit omnino votū relaxare absque eo, quod loco voti aliquid iniūgat vouenti, & tunc tam vouens, quàm qui dispensat manent in conscientia securi. Commutatio autem, vel redemptio voti exigit, vt id in quod votum est commutandum, redimendum ve, & que bonum sit, aut melius, quam id quod vouit, tunc autem & que bonum exigitur, tunc vero melius requiritur, quando sine aliqua causa sed solum ex mera voluntate est faciēda commutatio, iuxta mentem omnium, quam optime Cardinalis Caietanus explicuit. Vnde infertur, eum qui habet potestatem ad dispensandum & commutandum, posse partim dispensando, partim
 vero